

EDUCAȚIA OUTDOOR ÎN ATENȚIA PĂRINȚILOR MODERNI

(BOȚAN) OHRIMENCO Aliona, lector

Summary

Outdoor education makes a major contribution to physical and environmental education and enhances many other curriculum areas. It contributes to personal growth and social awareness and develops skills life. The author makes a synthesis of outdoor experience carried in family.

„Pe copil îl educă tot ce îl înconjoară: câmpul, pădurea, râul, marea, munții, rîndunelele, cucul. Faceți tot posibilul ca și copiii să iubească tot ce-i înconjoară, pentru că fără dragostea față de natură, omul nu poate să simtă din plin, ceea ce numim, cu cel mai minunat dintre cuvinte – viață.”

C. Mihăescu

Mediul înconjurător oferă posibilități nelimitate pentru acțiunea omului, fiind totodată o sursă de dezvoltare a ființei umane, ce cuprinde nu doar o componentă fizică, ci și una socio-umană. Experiența dobîndită pe viu este hotărîtoare pentru viitorul personalității copilului: lucrurile astfel învățate, la vîrstă fragedă, se întipăresc definitiv, iar „lecțiile” deprinse „în” și „de la natură” au un rol deosebit în modelarea copilului. În plus, educația în sînul naturii oferă mai mult decît o simplă înțelegere a mediului, „oferă o sănătate mai bună și o mai bună coordonare”, susține Martin Clarke, profesor în cadrul unei grădinițe germane de pădure [5].

Ar părea că educația în natură reflectă doar acțiunile pe care le întreprindem asupra mediului – de ocrotire sau de degradare. Dar oare copiii nu învață de la copaci, de la flori, de la albine ... ?

Educația outdoor este o abordare educațională inovatoare bazată pe experiențe și activitate practică desfășurată în aer liber, dezvoltîndu-le copiilor înțelegerea și aprecierea lumii naturale [1; 2].

Filosofia care stă la bază este de a încuraja și inspira copiii prin experiențe pozitive în natură.

Conceptul de „*outdoor education*” sau „*educație în aer liber*” a fost dezvoltată inițial de englezul Robert Baden Powell (1907), iar de atunci se răspândește în întreaga lume. Educația outdoor este un concept relativ nou în contextul educativ al Republicii Moldova, însă ea începe din ce în ce mai mult să capteze interesul actorilor educaționali din sistemul de învățământ.

Kurt Hahn, cel care a pus bazele primei școli de Educație Outdoor (1941) – „*Outward Bound*”, afirmă că „afară, în natură, „copiii au o paletă mai largă de opțiuni pentru a se juca, se concentrează mai bine și nu sunt stresați, învață să se respecte mai mult unii pe ceilalți, sunt mai puțin expuși bolilor (datorită aerului sănătos). Mediul în care experimentează le oferă o experiență plăcută, amuzantă și relaxantă” [5].

Activitățile de tip outdoor se desfășoară întotdeauna în natură și nu au ca finalitate rezultate palpabile, ci produse vizibile la nivelul comportamentului copiilor și au un aspect pur practic, informal și experiențial [2, p. 12]. *Scopurile uzuale ale educației în aer liber* sunt: învățarea modului de învingere a greutăților, dezvoltarea personală și îmbunătățirea relațiilor sociale; dezvoltarea unei relații mai strânse cu mediul înconjurător [3, p. 19].

În era tehnologiilor moderne, faptul că îți iubești copilul nu este de ajuns. Rolul de părinte merge mult mai departe decât să îi învețe pe copii să spună „mulțumesc” și „bună ziua”. Desigur, în comparație cu bunicii și părinții noștri suntem mult mai norocoși, dar tot această lume modernă ne face viața implicit mai complicată: cu cât crește confortul, cu atât se dublează activitățile părintelui modern; părintele trebuie să fie cel mai bun model; să știe cele mai noi tendințe în parenting; să fie cel mai bun educator prin suplینirea lipsurilor unui sistem sau prin combaterea unor efecte negative etc.

Educația începe în familie, care oferă copilului primele informații despre mediul înconjurător și primele norme de conduită. În acest sens, natura este un izvor nesecat de adevăruri. Iar *educația în aer liber*, unde părinții împreună cu copiii observă mediul înconjurător, nu ar trebui să lipsească din familie, pentru că timpul petrecut astfel e cel mai eficient din punct de vedere educațional. Participarea părinților, împreună cu școală, la educația copiilor este în vizorul parteneriatului școlar, care asigură fundamentarea unui traseu educațional corect.

Nu e nevoie de a fi specialist pentru a educa în sînul naturii și pentru a ajuta copiii să dobîndească cunoștințe, deprinderii, motivații, valori. E de ajuns să înveți copilul să se contopească una cu natura: să contempleze cerul cu nori, să alerge desculț prin iarba verde, să se bucure de mireasma unei flori ... și de tot ce ne oferă natura.

Educația în aer liber realizată de către părinți în timpul excursiilor tematice sau a plimbărilor în natură, va veni în ajutorul cadrului didactic și va completa bagajul de cunoștințe acumulat în sala de clasă. Doar că de această dată copilul nu va fi nevoit să stea pe scaun nemișcat sau să memoreze din manual, ci le va învăța „din mers”. În timpul plimbărilor, părinții au ocazia să le arate copiilor diversitatea faunei și florei, să-i învețe denumirile de copaci, să observe comportamentul plantelor și animalelor în dependență de anotimp, tipurile de sol, să pună bazele ecologiei și multe alte activități.

În cele ce urmează voi descrie succint cîteva activități prin care reușesc să valorific cunoștințele copilului meu în timpul plimbărilor în fiecare anotimp.

Orice ieșire afară începe prin realizarea observărilor simple asupra schimbărilor de mediu cu ajutorul unor îndrebări: În ce anotimp suntem acum ? Care sunt lunile anotimpului ... ? Cum este

cerul ? Ce fac animalele iarna ? Unde au zburat păsările ? Unde s-au ascuns plantele ? ș.a.

Iarna este anotimpul în care bucuria atinge cote maxime. Dorința copiilor de a ieși este o ocazie perfectă pentru a face o serie de experiențe interesante. Pentru aceasta copilul se va „înarma” cu următoarele materiale necesare: un borcan / căldărușă / camion, lopățică, termometru. Copilul va încărca căldărușa / camionul, cu ajutorul lopățicăi, cu zăpadă și o va transporta – una în locuință lângă calorifer, iar cealaltă o va lăsa afară. Astfel, copilul va observa că zăpada la temperaturi scăzute își păstrează forma, iar la temperaturi ridicate se topește. Prin urmare, copilul va înțelege faptul că apa trece prin mai multe stări de agregare.

Copiilor le place să deseneze oriunde și cu orice. De aceea, putem propune copilului să-și scrie numele pe zăpadă sau oricare alt cuvânt. Scrierea cuvintelor în zăpadă, poate continua cu alcătuirea de enunțuri, cu împărțirea cuvântului în silabe, identificarea numărului de sunete în cuvânt, identificarea consoanelor și a vocalelor.

Toamna, natura ne oferă mijloacele cele mai la îndemână pentru a fixa copiilor cunoștințele despre culori. „Creioanele colorate ale naturii” permite copilului a aranja într-o cutie secționată elemente găsite în natură (plante, pietre, frunze, conuri, crenguțe etc.) ce au culoare identică cu bucățile de hârtie aranjate în fiecare compartiment. Această activitate permite copilului de a identifica corpurile naturale, a numi culoarea lor și a-și dezvolta sensibilitatea și simțul tactil.

Copilul cu o enormă plăcere adună frunzele căzute, iar aceasta este o oportunitate potrivită de a număra (în ordine crescătoare, apoi descrescătoare) câte frunze a adunat. Uneori se pot organiza întreceri: cine mai multe frunze adună, părintele sau copilul. Tot cu acest „material didactic” se pot forma șiruri numerice și mulțimi de obiecte, după ce am sortat frunzele pe grămezi după culoare, formă. Matematica poate fi abordată și prin compunerea, rezolvarea de

probleme, situații, de a evalua în cifre exacte anumite aspecte, spre exemplu: după ce am adunat o grămadă de castane, eu și fiica ne-am ales câte unul și am comparat cine are castanul cel mai mare / cel mai mic; am format cu ajutorul castanelor, pe pământ, diferite forme geometrice.

Primăvara vine să aprofundeze cunoștințele copiilor despre viața plantelor și animalelor. În timpul plimbărilor în aer liber, părintele poate propune copilului să ghicească în baza descriilor succinte ce plantă sau animal a remarcat. De exemplu, „Am văzut o păsăre. Este de culoare albă, se întîlnește de cele mai multe ori în oraș, mănîcă semințe, pîine, oferite de copii”. Astfel, se va reuși a dezvolta spiritul de observație și exprimarea coerentă. După ce copilul ghicește, se pot schimba cu rolurile. Activitatea poate continua prin valorificarea ideilor de protecție a plantei sau a animalului descris.

Pentru copil a fost foarte distractiv cînd, în timpul unei plimbări, am căutat obiecte care încep cu literele alfabetului: A – de la arbust, B – de la buburuză, C – de la cal ș.a.m.d.

La vîrsta preșcolară și școlară mică, copiii sunt destul de inventivi pentru a alcătui „Poveștile copacilor”. Noi ne-am așezat pe o perioadă de timp lîngă un copac, după care am derulat firul povestirii, completînd răspunsul la întrebările: Ce sunete se aud ? De unde vin ? Dacă copacul ar putea vorbi, ce povești ar putea spune el? [3, p. 19]. Acestea pot fi înlocuite cu situații – problemă, precum: „Dacă aș fi o vrăbiuță ...?”, „Ce i-ar spune copacul unui topor ?”, „Ce-ar fi dacă, ar dispărea plantele și animalele ?”

Dacă părinții manifestă puțină creativitate, „jocul” poate continua prin încurajarea copilului de a alcătui poezii cu diverse obiecte din jur. Iată ce a reușit să compună fetița mea în timpul unei plimbări:

*Am luat o stropitoare
Și am ieșit în grădina mare,*

*Să stropesc o floricea –
Să crească pentru mămica mea.*

(Vladalena, 6 ani)

După compunerea poeziei, ne-am așezat pe iarbă și am încercat să numărăm distribuția plantelor în perimetrul unui pătrat.

Vara este anotimpul potrivit pentru a realiza „Vînătoarea de insecte”, ceea ce servește și un bun prilej de a le studia. Pentru început, pe o coală de hîrtie, facem o listă cu insecte (sau aplicăm insecte decupate, în cazul cînd copilul nu știe a citi) pe care le putem întîlni în timpul unei plimbări în parc, în grădină. Copilul va căuta insectele și va nota pe hîrtie ce insecte a găsit, va observa structura corpului, mediul de trai, cum sunt organizate, cu ce se hrănesc. Părinții pot să le ofere la îndemînă o lupă, pentru a observa mai bine, un aparat foto, pentru a realiza o carte a insectelor, o agendă științifică, pentru înregistrarea observărilor și consemnarea concluziilor, sau să stîrnească curiozitatea copiilor prin niște adevăruri „Știai că ... ?”.

Orice activitate ce se desfășoară afară este un contact nemijlocit cu mediul înconjurător. Excursiile, drumețiile, plimbările organizate în toate anotimpurile este un prilej minunat de a admira natura în diferite ipostaze, de a cunoaște transformările suferite, impactul omului asupra sa, dar și o ocazie de abordare *interdisciplinară cînd învățătorul devine natura. Activitățile desfășurate în aer liber conștientizează importanța mediului înconjurător, fortifică copilul din punct de vedere fizic, îi imprimă gustul performanțelor, îi îmbunătățește abilitățile, competențele socio-personale, desăvîrșește personalitatea copilului și intrgrarea lui socială, contribuind la îmbunătățirea calității vieții.*

*Dedic aceste rînduri fiicei mele – Vladalena.
Îți mulțumesc pentru copilăria ta.*

Bibliografie

1. Bucur, S., Educația outdoor, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2012.
2. Manual de educație outdoor. Consiliul local Catunele – Inspectoratul școlar din Muș, 2012.
3. Mihailă, P., Educația în aer liber – outdoor, în: Școala modernă. Calitate. Competivitate. Distincție, Casa corpului didactic, Neamț, 2014, anul XII, nr. 1/ martie, p. 19-21.
4. Cornescu, A.O., Beneficii ale desfășurării activităților de tip outdoor în grădinițe. Exemple de bună practică <http://iteach.ro/experiencedidactice/activitati-outdoor-in-gradinite> [accesat 20.03.2016].
5. Jula, C., Educația în natură: un concept care începe „să răsară”, în: Think outside the box. mai, 2015. <http://totb.ro/educatia-in-natura-un-concept/> [accesat 20.03.2016].

PROCESUL DE RELAXARE ȘI ÎNCORDARE AL MUȘCHILOR CA UNUL DIN CELE MAI IMPORTANTE ASPECTE ALE MUNCII STUDENTULUI ASUPRA SA ÎN CADRUL ORELOR DE EDUCAȚIE COREGRAFICĂ

TALPĂ Svetlana, lector

Summary

As a musician takes care of his instrument, so the student for the instrument in the creation and theatrical performances is his body, must possess excellent physical condition, because when interpreting the role proposed, will not have physical difficulties their muscles.

Chiar W. Shakespeare spunea: „Potrivește-ți gestul după cuvânt, cuvântul după gest, ținând seama mai ales de un lucru: să nu întreci măsura lucrurilor firești” (Hamlet, III, 2).

Pentru un student, munca fizică reprezintă diverse exerciții de gimnastică, mișcări și pași de dans și poziționarea corectă a corpului prin antrenarea sistematică a mușchilor (care reprezintă un *țesut*